

บทที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2531 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย และสมัครใจเข้ารับการปรึกษา จำนวน 20 คน
2. วิธีการคัดเลือก
 - 2.1 นำแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยไปให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 114 คนทำ
 - 2.2 ประกาศรับสมัครจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมการทดลอง 20 คน
 - 2.3 สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่อาสาสมัคร เข้ากลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ซึ่งศรีสุรางค์ บรรหาร (2524) สร้างขึ้น เพื่อใช้ศึกษาสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษา วัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย 3 ด้าน คือการปรับตัวของนักศึกษาด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวนทั้งหมด 96 ข้อ

1. ลักษณะของแบบวัด เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (The Likert Type Scale) มี 5 ระดับ (1 น้อยที่สุด และ 5 มากที่สุด) คือ ถ้าผู้ตอบมีสภาพไม่สบายใจ คับข้องใจ วิตกกังวล อึดอัดใจ หรือ ซัดแย้งใจ อยู่ในระดับ 5 (มากที่สุด) 4 (มาก) 3 (ปานกลาง) 2 (น้อย) และ 1 (น้อยที่สุด) (ดูในภาพผนวก ค)

2. ผู้สร้างแบบวัดได้หาค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบวัด (Content - Validity) โดยนำแบบวัดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา และ สุขภาพจิต จำนวน 10 คน พิจารณาตรวจสอบ และตัดสินข้อความแต่ละข้อว่า สามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้หรือไม่ จากนั้นจึงเลือกข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินลงความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นข้อความที่ใช้ได้ และครอบคลุมตามต้องการ โดยถือเกณฑ์ความคิดเห็นตรงกัน 75% ขึ้นไป ซึ่งแสดงถึงการมีความตรงตามเนื้อหาของแบบวัด

3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด (Discriminative Power) ผู้สร้างแบบวัดหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (item analysis) โดยนำแบบวัดไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด รวมคะแนนของแต่ละคนแล้วจัดเรียงคะแนนโดยใช้ t-test คัดเลือกเอาเฉพาะ ข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 2.590 - 11.852 จำนวน 96 ข้อ วัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย 3 ด้าน คือ

1. การปรับตัวของนักศึกษาด้านการเรียนการสอน มีทั้งหมด 32 ข้อ
2. การปรับตัวของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ มีทั้งหมด 27 ข้อ
3. การปรับตัวของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน มีทั้งหมด 37 ข้อ

4. ความเที่ยงของแบบวัด (Reliability) ผู้สร้างแบบวัดหาค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha (α)) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) พบว่า แบบวัดนี้มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ = 0.9676 ความเที่ยงของแบบวัดการปรับตัวด้านการเรียนการสอน = 0.9179 ความเที่ยงของแบบวัดการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ = 0.9445 ความเที่ยงของแบบวัดการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน = 0.9398

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดนี้มาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบวัด โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตามวิธีการของครอนบาค โดยนำแบบวัดไปใช้กับนักศึกษาที่เป็นประชากรจำนวน 114 คน พบว่าแบบวัดนี้มีค่าความเที่ยง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าความเที่ยงของแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย เป็นรายด้านและทั้งฉบับ

ปัญหาการปรับตัว	ค่าความเที่ยง
การปรับตัวของนักศึกษาด้านการเรียนการสอน	0.8827
การปรับตัวของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์	0.8948
การปรับตัวของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0.9239
รวมปัญหาการปรับตัวทั้งฉบับ	0.9058

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ค่าความเที่ยงของแบบวัด มีค่าสูงในระดับ 0.88 ขึ้นไป ทั้งในรายข้อและทั้งฉบับ ซึ่งแสดงว่าแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยนี้มีความเที่ยง

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมผู้ให้การปรึกษากับบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ในวิชาชีพ

1.2 สร้างโปรแกรมการฝึกอบรมทักษะพื้นฐานการปรึกษา

1.3 ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4 มีหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.5 รับสมัครอาสาสมัครที่เป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2531 ที่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย จำนวน 6 คน ทำหน้าที่เป็นเพื่อนผู้ให้การปรึกษา

1.6 นำแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยไปให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2531 ทำ

1.7 รับสมัครนักศึกษาอาสาสมัครจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยเพื่อนจำนวน 20 คน

1.8 สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่อาสาสมัคร เข้ากลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

1.9 ให้อาสาสมัครที่เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา ทำแบบฝึกหัดการสื่อสารก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

1.10 ดำเนินการฝึกอบรมทักษะพื้นฐานการปรึกษากับอาสาสมัครที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้การปรึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการอบรม ใช้เวลาในการฝึกอบรม 30 ชั่วโมง โดยแบ่งออกเป็น 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง การฝึกอบรมใช้วิธีการบรรยาย แบ่งกลุ่มย่อยฝึกปฏิบัติ แสดงบทบาทสมมติ การถ่ายเทปโทรทัศน์ และการมีประสบการณ์ในการเข้ารับการปรึกษาแบบกลุ่ม ประเมินผลแต่ละทักษะ ด้วยมาตราวัดการประเมินประสิทธิภาพของทักษะการปรึกษา ของ จิน แมรี วรรณา คงสุริยะนาวิน และสาระ สุขวราห์ (จิน แมรี วรรณา คงสุริยะนาวิน และ สาระ สุขวราห์ 2530) โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมรับการฝึกอบรมเป็นผู้ประเมิน

1.11 เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมให้ผู้รับการฝึกอบรมทำแบบฝึกหัดการสื่อสารอีกครั้งหนึ่ง

การฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา

แบบฝึกหัดการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบฝึกหัดการสื่อสาร จาก แบบฝึกหัดการสื่อสารของทินคอลลี และเกรย์ (Tindall and Gray 1985) เพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับในการประเมินผลความสามารถการสื่อสารหลังจากจบโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา โดยให้ผู้รับการฝึกอบรมทำแบบฝึกหัดการสื่อสาร ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และทำแบบฝึกหัดการสื่อสารชุดเดิมอีกครั้ง หลังจากเสร็จสิ้นโปรแกรมการฝึกอบรมแล้ว แบบฝึกหัดการสื่อสารนี้ได้ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขด้วยคำภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม จาก รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส

ลักษณะของแบบฝึกหัดการสื่อสาร แบบฝึกหัดการสื่อสารมีทั้งหมด 10 ข้อ
5 ข้อแรกเป็นประโยคที่ผู้รับการช่วยเหลือสื่อออกมา และให้ผู้รับการฝึกอบรม ระบุ ระดับ
การตอบสนอง 4 ลักษณะที่ให้มาโดยแบ่งระดับการตอบสนองออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	:	เป็นการตอบสนองที่มีประโยชน์มีผลต่อการช่วยเหลือมากที่สุด
ระดับปานกลาง	:	เป็นการตอบสนองที่มีประโยชน์มีผลต่อการช่วยเหลือบ้าง
ระดับต่ำ	:	เป็นการตอบสนองที่ไม่มีประโยชน์ไม่มีผลต่อการช่วยเหลือเลย

ตัวอย่างแบบฝึกหัดการสื่อสาร

ผู้รับการช่วยเหลือ "คุณพ่อ และคุณแม่ของฉันไม่อนุญาตให้ฉันออกไปที่นั่นตอนกลางคืน ท่านบอกว่า ฉันจะเดือตร้อนถ้าฉันไปเที่ยวกับพวกนั้น"

การตอบสนอง

- 1 ก. เธอทำอะไรจึงทำให้คุณพ่อคุณแม่ไม่ไว้วางใจในตัวเธอ
- 1 ข. ถ้าคุณพ่อ คุณแม่ของเธอไม่รู้ ท่านก็จะไม่ว่าอะไร เป็นความผิดของเธอนะ ที่บอกเกี่ยวกับสิ่งที่เธอจะทำกับคุณพ่อคุณแม่ของเธอมากเกินไป
- 1 ค. ในบางครั้งมันเป็นการยากนะที่จะยอมรับความคิดของพ่อแม่ได้
- 1 ง. มันทำให้เธออารมณ์เสียไปหมดนะ ที่คุณพ่อ คุณแม่ของเธอไม่อนุญาตให้เธอออกไปกับเพื่อนพวกนั้น คุณยังกับว่าท่านไม่เชื่อใจในการตัดสินใจของเธอ

ส่วนข้อที่ 6 - 10 เป็นประโยคที่เพื่อนผู้รับการช่วยเหลือสื่อออกมาเช่นกัน แล้วให้ผู้รับการฝึกอบรม ตอบสนองอย่างอิสระ ดังตัวอย่าง

ผู้รับการช่วยเหลือ "ฉันไม่อยากพักห้องเดียวกับน้องของฉันเลย เขาเป็นคนไม่มีระเบียบและไม่เกรงใจฉัน"

การตอบสนอง

.....

ข. การคัดเลือกอาสาสมัคร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกอาสาสมัคร ตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์รับสมัคร นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 คน เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา โดยผู้วิจัยไปประกาศถึงวัตถุประสงค์ในการอบรม เพื่อนผู้ให้การปรึกษา เพื่อมาทำหน้าที่ในการช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับการปรับตัวในมหาวิทยาลัย บทบาทหน้าที่ของเพื่อนผู้ให้การปรึกษา ระยะเวลาในการฝึกอบรม และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ในห้องเรียนที่นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 เรียนรวมกัน
 2. การคัดเลือกอาสาสมัคร ผู้ที่จะมาทำหน้าที่เป็นเพื่อนผู้ให้การปรึกษาค้างก่อน - หลังรับการฝึกอบรม และเลือกผู้ที่มีคะแนนจากแบบฝึกหัดการสื่อสารในครั้งหลังรับการฝึกอบรมสูงที่สุดในกลุ่ม (2 คน) ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม การปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยเพื่อน
- ค. โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา

ตารางที่ 2 แสดงโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อนผู้ให้การปรึกษา

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	หัวข้อ	เป้าหมาย
1. 17 มิ.ย. 31 16.00-16.30น.	ผู้รับการฝึกอบรมทำแบบฝึกหัดการสื่อสาร	เพื่อใช้เป็นคะแนนพื้นฐานก่อนได้รับการฝึกอบรม
2. 27 มิ.ย. 31 16.30-19.30น.	2.1 การปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดของโรเจอร์ส 2.2 การปรึกษาแบบจุลภาคและสถานการณ์สมมติ 1.2.1 การสังเกตของผู้สังเกตการณ์	ผู้รับการฝึกอบรม มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ผู้รับการฝึกอบรมสามารถสังเกตและประเมินทักษะที่สังเกตได้จากการปรึกษาแบบจุลภาค และสถานการณ์สมมติ

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	หัวข้อ	เป้าหมาย
	2.2.2 การใช้มาตรการ ตอบสนอง	
	2.3 ทักษะการใส่ใจ	ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ ความ เข้าใจและสามารถฝึกปฏิบัติทักษะ การใส่ใจได้
3 28มิ.ย.31 16.30-19.30น.	3.1 การเริ่มต้นการปรึกษา 3.2 การตั้งคำถาม 3.3 การสังเกตผู้รับการปรึกษา 3.4 ทักษะการฟัง : การให้ กำลังใจ	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความ เข้าใจและสามารถฝึกปฏิบัติทักษะ เบื้องต้นในการปรึกษาได้อย่างเป็น ขั้นตอนทีละขั้น
4 4 ก.ค.31 16.30-19.30 น.	4.1 ทักษะการฟัง 4.1.1 การทวนซ้ำ 4.1.2 การสะท้อนเนื้อหา 4.1.3 การสะท้อนความรู้สึก	
5 5 ก.ค.31 16.30-19.30 น.	5.1 ทักษะการสรุป 5.2 การเงี่ยบ 5.3 การให้ข้อมูล/การให้คำแนะนำ	
6 11 ก.ค.31 16.30-19.30 น.	6.1 ทักษะการเผชิญหน้า 6.2 ทักษะการแปลความ	

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	หัวข้อ	เป้าหมาย
7 8-10 ก.ค. 18 ชั่วโมง	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ารับการปรึกษา เชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมาราธอน	ผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่มเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกกลุ่ม
8 12 ก.ค.31 16.30-19.30	การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม	ผู้รับการฝึกอบรม มีความรู้ ความเข้าใจการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
9 25 ก.ค.31 16.30-19.30	ข้อมูลทั่วไปในการอยู่ในมหาวิทยาลัย 1. การลงทะเบียน 2. ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการอยู่ในหอพัก 3. แหล่งช่วยเหลืออื่น ๆ เพื่อการส่งต่อ	ผู้รับการฝึกอบรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ เป็นผู้ให้ข้อมูล
10 26 ก.ค.31 16.30-19.30 11 1 ส.ค.31 16.30-19.30	ปัญหาโดยทั่วไปที่นักศึกษาใหม่มักจะพบ 1. ปัญหาทางการเรียน 2. ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ 3. ปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์ 4. การเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร 5. ปัญหาการอยู่หอพัก 6. ปัญหาเศรษฐกิจ	ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาใหม่มักจะพบ และมีประสบการณ์ในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ เป็นผู้ให้ข้อมูล

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	หัวข้อ	เป้าหมาย
12 2 ส.ค. 31	12.1 บทบาทของเพื่อนผู้ให้การ ปรึกษา 12.2 จรรยาบรรณในการปรึกษา 12.3 ข้อจำกัดในการปรึกษา	ผู้รับการฝึกอบรมมีความเข้าใจใน บทบาทและข้อจำกัดของตน มีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตามจรรยา- บรรณในการปรึกษา
13 2 ส.ค.31 19.00-19.30 น.	ผู้รับการฝึกอบรมทำแบบฝึกหัดการ สื่อสาร	เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของ ผู้รับการฝึกอบรม

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 นำแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยไปให้นักศึกษาพยาบาล

ชั้นปีที่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2531 จำนวน 114 คนทำ

2.1.2 ประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 จำนวน

20 คน เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยเพื่อน โดยผู้วิจัยไปประกาศถึงวัตถุประสงค์
ของการจัดกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยเพื่อน ระยะเวลาในการดำเนินกลุ่ม ในห้องเรียน
ที่นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 เรียนรวมกัน

2.1.3 สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่อาสาสมัคร เข้ากลุ่มทดลอง 10
คนและกลุ่มควบคุม 10 คน ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

จากคะแนนแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย เมื่อเปรียบเทียบคะแนน
ของกลุ่มตัวอย่างกับคะแนนของประชากรทั้งหมด พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวใน
มหาวิทยาลัยแต่ละด้านใกล้เคียงกัน ดังตารางที่ 3.

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยการปรับตัวในมหาวิทยาลัย เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับประชากร

การปรับตัวในมหาวิทยาลัย	ประชากร		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
การปรับตัวด้านการเรียนการสอน	2.96	0.56	2.87	0.25	2.87	0.29
การปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์	2.04	0.51	2.00	0.44	2.01	0.31
การปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.11	0.67	3.17	0.48	3.11	0.51
การปรับตัวในมหาวิทยาลัยรวม 3 ด้าน	2.85	0.54	2.74	0.33	2.72	0.34

2.1.4 คำเนิการทดลองตามเงื่อนไขที่วางไว้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทดลอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยเพื่อน มีนักศึกษารุ่นพี่ที่ได้ผ่านการฝึกอบรมทักษะพื้นฐานการปรึกษาจำนวน 2 คน เป็นผู้นำกลุ่มดำเนินการให้การปรึกษา เป็นจำนวนทั้งหมด 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ในระหว่างให้การปรึกษา ผู้นำกลุ่มจะมาพบกับผู้วิจัยทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินกลุ่มจนเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด หลังจากนั้น สมาชิกกลุ่มประเมินผลการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยเพื่อน จากแบบประเมินผลการเข้ากลุ่ม

ตารางที่ 4 | แสดงหัวข้อการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยเพื่อน

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อการสนทนา	บทบาทของผู้นำกลุ่ม-สมาชิกกลุ่ม
1	15 ส.ค. 31 18.00-20.00น.	1. วัตถุประสงค์ของการจัดกลุ่ม 2. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย	ผู้นำกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกมีการซักถามกันเล็กน้อย
2	18 ส.ค. 31 18.00-19.30น.	1. การพักอยู่ในหอพัก 2. กิจกรรมของนักศึกษาในคณะ เช่น ระบบเชียร์	หัวข้อที่ 1. ผู้นำกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกมีการซักถามซึ่งกันและกัน หัวข้อที่ 2. สมาชิกเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3	22 ส.ค. 31 18.00-19.30น.	1. การปรับตัวทางด้าน การเรียน เช่น การอ่านหนังสือ 2. การพักอยู่ในหอพัก เช่น ปัญหาการพักอยู่กับเพื่อนร่วมห้อง	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา ผู้นำกลุ่มช่วยให้สมาชิกแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน สมาชิกมีการซักถามซึ่งกันและกัน ผู้นำกลุ่มเป็นผู้สรุปหัวข้อการสนทนา
4	25 ส.ค. 31 18.00-19.30น.	ปัญหาการปรับตัวทางด้าน การเรียน เช่น การจดคำบรรยาย กังวลเกี่ยวกับการสอบ	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกมีการซักถามแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อการสนทนา	บทบาทของผู้นำกลุ่ม-สมาชิกกลุ่ม
5	29 ส.ค.31 18.00-19.30น.	1. ปัญหาการพักอยู่ในหอพัก เช่น การย้ายหอพัก ปัญหาเพื่อนข้างห้องพัก และปัญหาเพื่อนร่วม ห้องพัก 2. ปัญหาการปรับตัวกับ เพื่อนต่างเพศ	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เห็นซึ่งกันและกัน ผู้นำกลุ่มเป็นผู้สรุป หัวข้อการสนทนา
6	1 ก.ย.31 18.00-19.30 น.	ปัญหาการปรับตัวทางด้าน การเรียน เช่น สอบได้ คะแนนน้อย	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความ รู้สึกร่วมกัน ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกสรุป หัวข้อการสนทนา
7	5 ก.ย.31 18.00-19.30 น.	ปัญหาการปรับตัวทางด้าน การเรียน เช่น การไม่ชอบ วิชาชีวะพยาบาล	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา ผู้นำกลุ่มทำหน้าที่ในการให้ข้อมูล ส่วน- ใหญ่ผู้นำกลุ่ม เป็นผู้ดำเนินการสนทนา ตอบข้อซักถามของสมาชิกกลุ่ม
8	8 ก.ย.31 18.00-19.30 น.	ปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ผู้นำกลุ่มได้ให้สมาชิก สรุปหัวข้อการสนทนา
9	12 ก.ย.31 18.00-19.30น.	ปัญหาการปรับตัวทางด้าน การเรียน เช่น ความวิตก กังวลเกี่ยวกับการสอบ	สมาชิกกลุ่มเป็นผู้เริ่มการสนทนา สมาชิก มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกสรุปหัวข้อ การสนทนา

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อการสนทนา	บทบาทของผู้นำกลุ่ม-สมาชิกกลุ่ม
10	14 ก.ย.31 18.00-19.30 น.	1. การยุติกลุ่ม สมาชิก กล่าวขอบคุณซึ่งกันและ กัน และความรู้สึกในการ มาเข้ากลุ่มการศึกษา เชิงจิตวิทยาโดยเพื่อน 2. สมาชิกกลุ่มทำแบบประ เมินผลการเข้ากลุ่มการ ศึกษาเชิงจิตวิทยาโดย เพื่อน	ผู้นำกลุ่มเป็นผู้เริ่มหัวข้อการสนทนา สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาที่ผู้นำกลุ่มได้นำมาอภิปรายร่วมกับผู้วิจัย

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อ	การช่วยเหลือของผู้วิจัย
1	16 ส.ค.31 16.30-17.30น.	1. สมาชิกกลุ่มเจ็บ 2. การเตรียมหัวข้อการ สนทนาในครั้งที่ 2 คือ ความรู้สึกในการอยู่ หอพัก	1. ได้แนะนำให้ผู้นำกลุ่มถามถึงความ รู้สึกของสมาชิกกลุ่ม ได้แนะนำ ให้ผู้นำกลุ่มเตรียมหัวข้อการสนทนา ในกรณีที่สมาชิกยังไม่เป็นผู้เริ่ม การสนทนา
2	23 ส.ค.31 16.30-17.30น.	1. สมาชิกกลุ่มมาไม่พร้อมกัน	2. แนะนำให้ผู้นำกลุ่มย้ำให้สมาชิก กลุ่มเห็นความสำคัญของเวลาที่ แต่ละคนได้มาอยู่ร่วมกัน

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อ	การช่วยเหลือของผู้วิจัย
		2. สมาชิกกลุ่มพูดคุยกันทีละหลาย-๗ คน 3. ผู้นำกลุ่มรับตอบคำถามของสมาชิกกลุ่ม	2. แนะนำให้ผู้นำกลุ่มบอกสมาชิกกลุ่มถึงการใส่ใจ ตั้งใจ ฟังซึ่งกันและกัน 3. แนะนำให้ผู้นำกลุ่มถามความรู้สึกของสมาชิกก่อนและให้ถามความรู้สึก ความคิดของสมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ด้วย
3	30 ส.ค.31 16.30-17.30น.	1. ผู้นำกลุ่มรู้สึกว่าเป็นสมาชิกพูดนอกเรื่อง 2. ผู้นำกลุ่มปล่อยให้สมาชิกพูดถึงเรื่องของคนอื่นนอกกลุ่ม 3. ติดตามปัญหาในการดำเนินกลุ่มที่ได้อภิปรายในครั้งที่ 2	1. แนะนำให้ผู้นำกลุ่มฟัง ติดตามเรื่องที่สมาชิกกลุ่มพูดก่อน อย่ารีบตัดสิน และให้มุ่งที่ความรู้สึกของผู้พูด พร้อมกับเชื่อมโยงด้วยการถามความรู้สึก ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ 2. แนะนำให้ผู้นำกลุ่ม มุ่งที่ผู้พูดว่ามีความรู้สึกต่อการกระทำของบุคคลที่พูดถึงอย่างไร 3. ผู้นำกลุ่มสามารถนำข้อเสนอแนะไปดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มได้ 4. ได้ให้กำลังใจต่อผู้นำกลุ่มสามารถดำเนินกลุ่มได้ดีขึ้น มีการกระตุ้นช่วยให้สมาชิกแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกร่วมกัน

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อ	การช่วยเหลือของผู้วิจัย
4	6 ก.ย.31 16.30-17.30น.	<p>4. การสรุปหัวข้อในการสนทนา</p> <p>1. สมาชิกกลุ่มพูดคุยกันเป็นกลุ่มย่อย</p> <p>2. ติดตามปัญหาในการดำเนินกลุ่มที่ได้อภิปรายในครั้งที่3</p>	<p>5. แนะนำให้ผู้นำกลุ่มยุติการดำเนินกลุ่มแต่ละครั้ง โดยการให้สมาชิกกลุ่มเป็นผู้สรุปหัวข้อการสนทนาเอง</p> <p>1. แนะนำให้ผู้นำกลุ่มบอกกับสมาชิกว่าขอให้ฟังเพื่อน และมีความคิดเห็นอย่างไรกับเรื่องที่พูด ขอให้บอกกับเพื่อน ๆ เพราะอาจมีประโยชน์ สามารถช่วยเหลือเพื่อน ๆ ได้</p> <p>2. ให้กำลังใจผู้นำกลุ่ม สามารถนำข้อเสนอนี้ที่ได้อภิปรายร่วมกันไปใช้ในการดำเนินกลุ่มได้ดี ช่วยให้สมาชิกพูดถึงความรู้สึกของตนเองได้</p>
5	13 ก.ย.31 16.30-17.30น.	<p>1. ติดตามปัญหาในการดำเนินกลุ่มที่ได้อภิปรายในครั้งที่3</p> <p>2. การเตรียมการยุติกลุ่ม</p>	<p>1. ผู้นำกลุ่มสามารถนำข้อเสนอนี้ที่ได้จากการอภิปรายไปใช้ในการดำเนินกลุ่มเมื่อพบปัญหา เช่น เต็มได้</p> <p>2. ช่วยให้ผู้นำกลุ่ม มีความพร้อมที่จะพูดหัวข้อในการยุติกลุ่ม เช่น ให้สมาชิกกลุ่มกล่าวขอบคุณ และกล่าวลาซึ่งกันและกัน ความรู้สึกในการมาเข้ากลุ่ม ตลอดจนผู้นำกลุ่มพูดถึงความรู้สึกของตนเองด้วย</p>

ครั้งที่	วัน-เวลา	หัวข้อ	การช่วยเหลือของผู้วิจัย
		3. การเตรียมแบบประเมินผล การเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยเพื่อน	3. แนะนำวิธีการตอบแบบประเมินผล

กลุ่มที่ 2 กลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน อยู่ในสภาพปกติที่อาจได้รับการปรึกษาจากพี่รหัส อาจารย์ที่ปรึกษา หรือศูนย์การปรึกษาของมหาวิทยาลัยตามที่พวกเขาต้องการ

2.2 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ภายหลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง โดยนำแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัยไปให้ประชากรทั้งหมดทำอีกครั้งหนึ่ง

2.3 เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนจากแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย และประเมินผลการเข้ากลุ่ม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ครั้งทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3. ทดสอบความแตกต่างของครั้งทดสอบก่อนการทดลอง (pretest) กับครั้งทดสอบหลังการทดลอง (posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าที (t-test)

4. ทดสอบความแตกต่างของครั้งทดสอบหลังการทดลอง (posttest) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ค่าที (t-test)